

A woman with dark hair and closed eyes is lying down, surrounded by a thick layer of autumn leaves in shades of brown, orange, and yellow. She is wearing a dark, patterned garment. The lighting is soft and natural, creating a serene and contemplative mood.

LAWO
CLASSICS

JORDLYS

Hege Høisæter — Mezzo-soprano
Norwegian Contemporary Songs

JORDLYS

Klassisk sang er en offentlig delt meditasjon, så en klok sanglærer til meg en gang. Min faglige vei – prosessen med å utvikle stemmen og musikaliteten til mitt nåværende profesjonelle nivå – har i tillegg til store musikkopplevelser og bittelitt glamour også bydd på mange hindringer og utfordringer. Jeg har blitt tvunget til stadig å konfronteres med meg selv hvis jeg ville videre. Fascinerende og utvidende har denne privilegerte vandringen vært, og krevende og tung iblant; coacher og nære venner har gjort vågale sprang mulige. Jeg har samtidig hatt erfarne følgesvenner med på ferden i alle de flotte komponistene og forfatterne jeg har fått lov å være et instrument for.

Jeg hadde et sterkt ønske om å få spille inn og dele noen av disse musikalske skattene fra min egen generasjon mens min menneskelige, forgjengelige røst ennå har sin tid og jeg kan fungere som et instrument for disse verkene. I nært samspill med musikerne selvsagt – en om gangen i dette litt sære repertoaret – i alvorlige, vakre, krasse, rare sanger som fortjener et publikum og bevaring for fremtiden.

Noen av sangene er komponert med min stemme i tankene. Jeg har samarbeidet ganske tett med de fleste av disse tonekunstnerne gjennom år – jeg har deltatt i urforestillinger av operaer og større og mindre verk av Skouen, Kvern-dokk, Mørk Karlsen og Wallin. En avdød komponist, Sparre Olsen, og én utenlandsk gjest, amerikanske Thomas Sleeper, inkluderes på litt irregulært vis, men ønskes ikke mindre hjertelig og naturlig velkommen i dette selskapet.

Jeg hadde flere norske samtidskomponister på gjestelisten, men måtte sette strek siden plassen er begrenset. Kanskje byr det seg flere muligheter senere?

Utvalget av sanger (og dermed tekster) har blitt til underveis, og noen av verkene er til og med blitt til etter at arbeidet med CD-en startet. Dette gjelder Tornerose-arien til Synne Skouen i forbindelse med oppsetningen av operaen *Ballerina* (som Skouen ble nominert til Nordisk råds musikkpris for) på Den Norske Opera & Ballett 2017, og *Engel og stjerne* som ble skrevet for cellist Frida Fredrikke Waaler Wærvågen og undertegnede i anledning en Mørk Karlsen-konsert i Kampen kirke november 2016. Skouens *Tåkesanger* var ferdigkomponert i 2014, men hadde blitt liggende og får med denne utgivelsen sin urforeføring... med god hjelp av moderne teknikk; verket var opprinnelig ment for et live-ensemble.

Det er kanskje ikke helt tilfeldig at de eldste forfatterne her – Hölderlin og Rilke – har vært sentrale inspirasjonskilder for flere av de nyere, f.eks. Jon Fosse. Forgjengelighet, høst og død, religiøse funderinger og mystisisme, i høyeste grad også livets under – kjærligheten, naturen ... som den litt tunge vestlendingen jeg er, kjenner jeg dypt slektskap med disse søkende livsytringene og stor glede og mening i å få uttrykke dem. Og er lykkelig for også å kunne spe på med noen *skilletegn* (*Breathers*) og litt humor!

Det er mitt håp at andre mennesker ved å lytte til denne CD-en kan hente litt lys og niste til sin egen vandring.

– Hege Høisæter

HØY OG MØRK

I det rike spektret av sangere og musikere som har utviklet seg her i landet de siste tiårene, spiller Hege Høisæter en spesiell og utfordrende rolle: Hun likner ingen. Hun tar plass. Det er mye lyd i henne. Også lyden av protest. Hun er en sånn som sier fra, uten å snakke i utide.

Sånn sett kan hun kanskje virke litt skremmende på omverdenen: Hege Høisæter er både høy, og mørk.

Hun har vært der så lenge jeg kan huske; fra de første rollene i Operahøgskolens forestillinger; opp gjennom årene som prima donna ved Operaen – og i tillegg rollene hun har spilt i framføringer av ny musikk.

Stadig overrasker hun, som nå igjen, hvor hun tar spranget ut av landet og gjør som de velvoksne gutta: trosser dagens pensjonsalder for sangere, og folder seg ut i Wagner.

Så hva i all verden gjør en sotto voce komponist som jeg, med en sanger som Hege Høisæter?

Det viktigste for meg er nok dette at hun er så mye mer enn en stemme. Hun er rett og slett en hel kunstner: sanger, skuespiller, musiker, medspiller, medmenneske, balansekunstner ...

For en sånn en som meg, som er like opp-tatt av tekst som av musikk, er Hege Høisæter et funn. Gi henne en replikk, eller en arie, eller en stumscene: Hun fyller den med alt hun har av medlevelse og rolleforståelse. Gi henne et forte, men like gjerne et pianissimo: Jeg har hørt henne synge Spardames avskjeds-sang i Tsjaikovskij så knapt hørbart, men intenst og kammermusikalsk fra en storscene – med et helt orkester ytterst på stolsetene – at vi knapt våget å puste.

Alt dette er en gave for en komponist når hun skriver. Hun vet at uansett hvor musikken tar veien, så kommer Hege Høisæter til å være med og gi også noe som komponisten ikke visste var der. For sånn er det: komponisten vet ikke alt, og derfor trengs fortolkeren.

Så når hun nå, etter vårt samarbeid om operaen *Ballerina* på DNO&B i Bjørvika, har listet seg inn i verklisten min og funnet ett og annet i tillegg til *Memento Malin*, som hun ville bruke på denne CD-en, har jeg bistått med nysgjerrighet. Hva ville hun for eksempel få ut av *Tåkesanger*, som i og for seg er skrevet for to sangere og en tubaist som blander seg inn fra salen, i andre musikers konsert? CD er tross alt sitt eget format, der det gjelder andre lover enn i live-formatet. Her måtte det da være lov å leke seg litt, med å legge stemme til stemme, og tolke stykket for CD?

Ja. Resultatet foreligger her, i tillegg til annet hun fant, og har brukt som *skilletegn* (*Breathers*).

Kanskje unødvendig å si at jeg gleder meg til vårt neste prosjekt: en ny helaften for Operaen i Bjørvika, med premiere i 2022, selvsagt med Hege Høisæter i hovedrollen.

– Synne Skouen

EARTH LIGHT

Classical singing is a meditation shared with an audience, an insightful singing teacher once said to me. My professional path – the process of developing voice and musicality to my present professional level – has, in addition to remarkable musical experiences and a wee bit of glamour, also presented many obstacles and challenges. I have been compelled to come face to face with myself again and again in order to continue. Fascinating and broadening it has been, this privileged journey, yet also demanding and difficult at times. Coaches and close friends have made audacious leaps possible. In addition, I have had along the way experienced companions in all the superb composers and writers for whom I have been allowed to be an instrument.

I had an ardent wish to be able to record and share some of these musical treasures from my own generation, while my human, transient voice is still in its prime and I can function as an instrument for these works. In close interaction with the musicians of course – one by one in this somewhat unusual repertoire – in serious, beautiful, jarring, strange songs, which deserve to be heard and preserved for posterity.

Some of the songs were composed with my voice in mind. I have collaborated closely with most of these composers over the years – I have participated in premiere performances of operas and larger and smaller-scale works of Skouen, Kverndokk, Mørk Karlsen, and Wallin. One deceased composer, Sparre Olsen, and one foreign guest, American Thomas Sleeper, have been included in somewhat irregular fashion, but their welcome into this circle is no less genuine and heartfelt.

I had a few other Norwegian contemporary composers on the guest list, but with space limited, I had to draw the line. There will be other opportunities perhaps?

Decisions regarding the selection of songs (and their texts) were made along the way, with a few numbers even added after the recording had begun. Such was the case with Synne Skouen's *Memento Malin* in connection with the staging of the opera *Ballerina* at the Norwegian National Opera and Ballet in 2017 (the work earned Skouen a nomination for the Nordic Council Music Prize), and *Engel og stjerne* (*Angel and Star*), written for cellist Frida Fredrikke Waaler Wærvågen and this writer on the occasion of a Mørk Karlsen concert in Kampen Church in November 2016. *Tåkesanger* (*Fogsongs*) was completed in 2014 but then set aside and has its premiere performance on this release ... with the help of modern technology; the work was originally intended for a live ensemble.

It is not a total coincidence perhaps that the earliest authors here – Hölderlin and Rilke – have been important sources of inspiration for several of our contemporary writers, Jon Fosse being one example. Transcendence, autumn and death, religious contemplation and mysticism, of utmost importance also life's miracles, love, nature ... as the somewhat introspective native of Norway's west coast that I am, I feel a deep kinship with these manifestations of life's quest and find immense joy and profound meaning in being able to give expression to them. And am happy to be able to add a few *Breathers* and a little humour!

It is my hope that others listening to this CD will be able to discover a bit of light and sustenance for their own journey.

– Hege Høisæter

UPRIGHT AND EARNEST

In the rich spectrum of singers and musicians that has manifested itself in our country over the past decades, Hege Høisæter plays a special and challenging part: She resembles no one. She requires space. She is full of sound. Also the sound of protest. She is the kind of person who does not keep quiet, but neither does she speak when it is not necessary.

Thus, she can seem a bit frightening: Hege Høisæter is upright as well as earnest.

She has been there as far back as I can remember, from the first roles at Academy of Opera performances; through the years as prima donna of the Norwegian National Opera – as well as the roles she has played in performances of contemporary music.

She is forever surprising us, as now once again, by venturing out of the country and doing as her seasoned male colleagues: defying pensionable age for singers and expanding into Wagner.

So what on earth is a sotto voce composer like me doing with a singer like Hege Høisæter?

What is most important for me is that she is so much more than just a voice. She is quite simply a complete artist: singer, actor, musician, co-actor, fellow human, equilibrist ...

For someone like me who is as interested in the text as in the music, Hege Høisæter is a real treasure. Give her a line, or an aria, or a silent part: she fills it with everything she has of compassion and understanding of the role. Give her a forte, likewise a pianissimo: I have heard her sing the farewell aria in Tchaikovsky's *Queen of Spades* so barely audible yet with the intensity of chamber music, from a main stage – and with the members of the orchestra on the edges of their seats – so much so that we hardly dared breathe.

All of this is a gift for a composer when she writes. She knows that no matter what direction the music takes, Hege Høisæter will be part of it and even provide something the composer did not know was there. For that is how it is: the composer does not know everything; thus the need for an interpreter.

So when she now – after our collaboration on the opera *Ballerina* for the Norwegian National Opera and Ballet at Bjørvika – has sneaked a peek at my list of random works and has found one or another, in addition to *Memento Malin*, which she would like to use on this CD, I have of course been both keen and curious. What, for example, would she be able to do with *Tåkesanger* (*Fogsongs*), which were in fact written for two singers and a tuba player mingling in the audience and interfering with the musicians on stage? A CD recording has its own format, with other laws than those that apply in a live format. So why not be a little innovative, adding one voice to another, and interpret it as if a true piece for a CD?

Why not, indeed. And here we have the result, in addition to other things she sorted out and used, such as *Breathers*. I suppose it is superfluous for me to say that I am looking forward to our next project: a new full evening's performance for the Opera at Bjørvika, with the world premiere in 2022, and, naturally, with Hege Høisæter singing the lead role.

– Synne Skouen

HÄLFTE DES LEBENS

Gisle Kverndokk (*1967)

Tekst: Friedrich Hölderlin
(1770–1843)

Mit gelben Birnen hänget
Und voll mit wilden Rosen
Das Land in den See,
Ihr holden Schwäne,
Und trunken von Küssen
Tunkt ihr das Haupt
Ins heilignüchterne Wasser.

Weh mir, wo nehm' ich, wenn
Es Winter ist, die Blumen, und wo
Den Sonnenschein,
Und Schatten der Erde?
Die Mauern stehn
Sprachlos und kalt, im Winde
Klirren die Fahnen.

ENGEL OG STJERNE

Kjell Mørk Karlsen (*1947)

Desisert til Hege Høisæter

Tekst: Jon Fosse (*1959),
fra Stein til stein, Samlaget 2013

Dette eine

di stille forsvinn i ein ande
innetter
nedetter
og blir til denne eine tanken
denne eine viljen
denne eine kjærleik
dette eine lys
dette eine

Kvarandre

eg vil stryka deg over håret
eg vil seia til deg
kor mykje eg bryr meg om deg
og så ser eg ei brå redsle
i augo dine
og så smiler vi til kvarandre

HALF OF LIFE

Gisle Kverndokk (*1967)

Text: Friedrich Hölderlin
(1770–1843)

The shore drops
With clinging yellow pears
And spread with wild roses
to the lake,
O graceous swans,
Drunk with kisses
You dip your heads
In the sacred sobering water.

Alas, whence shall I gather
Flowers come winter, and whence
The sunshine,
And the earth's shadow?
The walls stand
Speechless and cold, weathervanes
Clatter in the wind.

ANGEL AND STAR

Kjell Mørk Karlsen (*1947)

Dedicated to Hege Høisæter

Tekst: Jon Fosse (*1959),
from Stone to stone, Samlaget 2013

This One

they silently vanish in a breath
inwards
downwards
and become this one thought
this one desire
this one love
this one light
this one

Each Other

I want to stroke your hair
I want to tell you
how much I care for you
and then I see a sudden fear
in your eyes
and then we smile at each other

Jamne bølger

kjærasten min har gøymt seg bort
og er ein annan stad
men den lette vinden
og dei jamne bølgene
på den blåe sjøen
er som kjærasten min

også dei grøne greinene
i jamn rørsle
att og fram
er som kjærasten min

Engel og stjerne

ein blå dag forkynner si kome
og dagens engel
vinkar deg til seg
med begge hendene sine

og du snur deg og du ser at
ei stjerne
lyfter hendene sine
og vinkar deg farvel

Ingenting

ei stor og kvit stille
teier og teier
og så seier ho
nettopp det som skal seiast
i denne kvelden
på denne staden
der eg sit og ser
og ingenting ser
der eg sit og høyrer
og ingenting høyrer

Even Waves

my lover is in hiding
and is somewhere else
but the light wind
and the even waves
on the blue sea
are like my lover

and the green branches
in even movements
back and forth
are also like my lover

Angel and Star

a blue day announces its arrival
and today's angel
waves you over
with both hands

and you turn and you see that
a star
lifts its hands
and waves you farewell

Nothing

a large and white silence
is quiet so quiet
and then it says
exactly what needs to be said
in this night
at this place
where I sit and look
and see nothing
where I sit and listen
and hear nothing

ESSAY-ORD

Synne Skouen (*1950)

Tekst: Erling Indreeide (*1945),
fra essayet «OM Å ELSKE og anna
vegetativ diskriminering»,
eit manuskript som vart laga til
oppsetjinga Nikodemusuniversitetet,
eit møte mellom teater og akademi
2011. Universitetet i Oslo 2011.

Kvar går grensa mellom ord og vind?
Kva har ein å halde seg til? Melo-
dien ...

Her er både fisk og fiskarar.
Éin Gud, og éin himmel for løva
og for uksen?

Kvar går grensa mellom ord og vind?
Det dreier seg om å berga sjela,
eg innser det.
(...)

Ho angrar.

ESSAY-WORDS

Synne Skouen (*1950)

Text: Erling Indreeide (*1945),
from the essay "About Loving, and
Other Vegetative Discrimination"

Where is the border between words
and wind? What is there to hang on to?
The melody...

Here there are both fish and fishermen.
One God, and one heaven for the lion
and for the ox?

Where is the border between words
and wind? It's a question of saving
one's soul, I realise that.
(...)

She feels remorse.

TRIPTYCH

Thomas Sleeper (*1956)

Tekst: Rainer Maria Rilke (1875–1926)

fra *Das Marienleben* (1913)

Vor der Passion

O hast du dies gewollt,
du hättest nicht
durch eines Weibes Leib entspringen dürfen:
Heilande muß man in den Bergen schürfen,
wo man das Harte aus dem Harten bricht.

Tut dirs nicht selber leid, dein liebes
Tal so zu verwüsten? Siehe meine Schwäche;
ich habe nichts als Milch- und Tränenbäche,
und du warst immer in der Überzahl.

Mit solchem Aufwand wardst du mir verheißen.
Was tratest du nicht gleich wild
aus mir hinaus?
Wenn du nur Tiger brauchst,
dich zu zerreißen,
warum erzog man mich im Frauenhaus,
ein weiches reines Kleid für dich zu weben,
darin nicht einmal die
geringste Spur
von Naht dich drückt –:
so war mein ganzes Leben,
und jetzt verkehrst du
plötzlich die Natur.

Pietà

Jetzt wird mein Elend voll,
und namenlos
erfüllt es mich. Ich starre wie des Steins
Inneres starrt.
Hart wie ich bin,
weiß ich nur Eins:
Du wurdest groß –
..... und wurdest groß,
um als zu großer Schmerz
ganz über meines Herzens Fassung
hinauszustehn.
Jetzt liegst du quer durch meinen Schoß,
jetzt kann ich dich nicht mehr gebären.

TRIPTYCH

Thomas Sleeper (*1956)

Text: Rainer Maria Rilke (1875–1926)

from *Das Marienleben* (1913)

Before the Passion

O had this been your will,
never would you
Have sprung from woman's womb:
Saviours must be dug from the hills,
Where flint is split from the stone.

Do you not regret your lovely valley,
Laying it thus to waste? Look upon my
weakness; I have naught but rivulets of milk
and tears, While you flowed always aplenty.

You were promised me with such
extravagance.
Why did you not burst forth from me
with wild excess?
If you require but tigers to tear you apart,
Why was I raised in a womanly house,
To weave a pure, soft white
robe for you Lined with ne'er
a trace of
seam to chafe –:
thus has been my whole life,
And all at once you turn Nature
on her head.

Pietà

Now my misery is complete
and fills me
Namelessly. I am obdurate as
The heart of a stone.
Hard as I am,
I know but one thing:
You grew –
..... and grew,
so that becoming too great a grief
you overspilled my heart's bounds.
Now you lie athwart my womb
And I fain cannot deliver you.

MEMENTO MALIN

Synne Skouen (*1950)

Fra kammeroperaen *Ballerina*,
libretto Oda Radoor, basert på
Arne Skouens drama

Edith – om sitt autistiske barn –:
*Hun kom springende, hadde ødelagt
ukulelen. Hun sa: «Jeg er ustemt,
jeg også, mamma.» Og hun så på meg
– og hun så seg selv. Hun så på seg
selv – og øynene var fulle av sorg.*

*Jeg vet hva tid er. Tornerose var
våken i fire sekunder. Hun så på
meg,
hun så på meg.*

*Neste gang skal jeg svare med en
gang: «Her er jeg, Malin, her er
jeg! Her er jeg.»*

Jeg vet hva tid er.

MEMENTO MALIN

Synne Skouen (*1950)

from the chamber opera *Ballerina*,
libretto Oda Radoor, based on
Arne Skouen's play

Edith – about her autistic child –:
*She came running, had broken her
ukulele. She said: I'm untuned too,
Mummy. And she looked at me. And she
looked at herself ... and her eyes
were full of sorrow.*

*I know what time is.
Sleeping Beauty was awake for
four seconds
And she looked at me.*

*The next time I shall answer
At once
Here I am, Malin
Here I am
Here I am
Malin*

I know what time is

TRØYTT HJARTE

Carl Gustav Sparre Olsen (1903–84)
Tekst: Jan-Magnus Bruheim (1914–88)

Ver still mi sjel

Ver still mi sjel
med timan ror,
og trei står så sturne.
Kva er vi vel?

Ein handfull jord.
Litt oske i ei urne.

Eit liv av leir.
Eit hold som gror.
Men kjenner lengsle banke
mot noko meir
enn berre jord.
Ver still, min urotanke.

Er døden død?
Han gjer deg fri
for siste slavebande.
Eit ævefrø
slær røter i
det dulde grenselande.

(fra *Spegelen*,
Aschehoug 1950)

Trøyt hjarte

Min tanke er tung av grøde.
Mitt hjarte er tungt av ro.
Av ro i frå alle døde
som somna på klungermo
etter ein dag av møde.

Mitt hjarte er trøyt av grøde,
mitt hjarte er tungt av blod
som rislar si varme fløde
til det skal kvile i ro.
I ro – millom andre døde.

(fra *Ord gjenom larm*,
Aschehoug 1954)

TIRED HEART

Carl Gustav Sparre Olsen (1903–84)
Text: Jan-Magnus Bruheim (1914–88)

Be Still My Soul

Be still my soul
while hours row
and trees stand downhearted.
What are we really?

A handful of earth.
A little ash in an urn.

A life of clay.
A hold that grows.
But feel a yearning knock
towards something more
than just earth.
Be still, my restive thought.

Is death dead?
It liberates you
from the final slave-strings.
A lifetime seed
puts down roots in
the veiled borderland.

(from *The Looking Glass*,
Aschehoug 1950)

Tired Heart

My thought is heavy from yield.
My heart is heavy from peace.
From the peace of all the dead
who fell asleep on a moor of brier
after a day of labour.

My heart is heavy from yield,
my heart is heavy from blood
that trickle its warm flood
until it will rest in peace.
In peace – between other dead.

(from *Words Through Noise*,
Aschehoug 1954)

Da du var ung

Da du var ung –.
Eit underleg ord.
Som dropl frå år-blad
på skumingsfjord.

Kjennest som ny hud
over eit sår:
Da du var ung.
Det var – i går.

Du står som i rop,
over fossen: Vent!

Det same har andre
menneske kjent.

Her skal òg ein gong
sonen din stå,
kjenne det same.
Snu seg. Og gå –.

Da du var ung.
Eit underleg ord.
Gamalt visnar
og nytt gror.

Du luter deg over
livsens å.
Ventar ein rormann,
så vil du gå –.

(fra *Spegelen*,
Aschehoug 1950)

DET BITTELILLE LYSET

Synne Skouen (*1950)
Tekst: Gro Dahle (*1962),
fra en barneforestilling
for Rikskonsertene

Jeg har mistet det lille lyset mitt
Jeg har mistet mitt hjerte og min ro
Jeg har mistet det lille lyset mitt,
Nå vil ingenting gro.
Nei uten lyset vil intet leve
uten lyset vil alt synke hen
uten lyset må vi streve i mørket
uten en venn.

When You Were Young

When you were young –.
A strange word.
Like droplets from oars
on a twilight fjord.

Feels like new skin
over a wound.
When you were young.
That was – yesterday.

You stand like a shout,
above the waterfall: Wait!

The same has been felt
by other people.

Here your son
will also stand
and feel the same.
Turn. And leave –.

When you were young.
A strange word.
Old things wishar
And new things grow.

You stoop across
life's last letter.
Waiting for a ferryman,
ready to leave –.

(from *The Looking Glass*,
Aschehoug 1950)

THE TINY LIGHT

Synne Skouen (*1950)
Text: Gro Dahle (*1962),
from a children's production for
Rikskonsertene – The National Concerts

I have lost my little light
I have lost my heart and my peace
I have lost my little light,
now nothing will grow.
No without light nothing will live
without light everything will sink down
without light we must struggle in the dark
without a friend.

HSCHT! HYDR SAN BEL DEC

OKA

LI TRE? HSCHT JALA LISH MOKSH

EKSH TZAR MUNCH!

Gisa fatum, ikri senzu – oka izar moul?

Hscht jala lish baal, meze balda nunkel oksch.
MuokSCH, lish baal meze! Ning ning ning ning gisa ekshe

Oka beze – – balda nunkel pi – –.

TÅKESANGER

Synne Skouen (*1950)

Wie Blätter des Herbstes
gewelkt sind,
so ist der hohe Mut der nicht oft,
in den schönen Sommertagen beseelte,
verschwunden.

(fra Beethovens
Heiligenstadt Testament)

EIN STILLE VIND

Kjell Mørk Karlsen (*1947)

Dedisert til Hege Høisæter

Tekst: Jon Fosse (*1959),

fra Stein til stein, Samlaget 2013

Svevnens kjærleik

alt var berre til stades
klårt og lysande
som ein dag utan natt
som eit liv utan svevn
utan svevnens store kjærleik
av gløymsele
av å vera borte
av å vera ein annan stad
av å vera der den andre er
av å vera i den andres hand
av å vera berre som den den
andres hand
og draum

Har vore

ei verd som har vore
og ei verd som er
av lengsle
og av gammal røymsle
tek meg til seg

gamle røyster høyrest
i klage
i glede
i von
i lyst og i sinne

og så dei gamle hendene
som stryk meg over håret

før dei
umerkeleg
trekkjer seg attende

FOGSONGS

Synne Skouen (*1950)

The way autumn leaves wither
the good mood that so often
inspires me in beautiful summer days
has disappeared.

(from Beethoven's
Heiligenstadt Testament)

A SILENT WIND

Kjell Mørk Karlsen (*1947)

Dedicated to Hege Høisæter

Text: Jon Fosse (*1959),

from Stone to stone, Samlaget 2013

The Love of Sleep

it was all just there
bright and shining
like a day without night
like a life without sleep
without the great love of sleep
of oblivion
of absence
of being somewhere else
of being where the other is
of being in the other's hand
of being just like the
other's hand
and dream

Has Been

a world that has been
a world that is
of longing
and of old knowledge
takes me to it

old voices are heard
in complaint
in joy
in hope
in yearning and in anger

and then the old hands
stroking my hair

before they
imperceptively
pull away

Ein stille vind

ein vind går igjennom livet
og andar stille rørsle

han seier det finst ei stille
open for deg og for meg

han seier det finst ei redsle
som ikkje gjer oss redde

han seier det finst ein lagnad
og lagnaden er stille

Berre veit

songen
sjøens song
glid nedover dei bratte fjella
og utover himmel

i blått svev
som ei skimring
innover mot der vi er saman
og der vi aldri seier noko

og berre veit

Uboteleg

eit menneske er her
o så er det borte
i ein vind
som forsvinn
innover
og møter steinens rørsler
og vert til meining
i alltid ny einskap
av det som er
og det som ikkje er
i ei stille
der vind vert vind
der meining vert meining
i fortapt rørsle
av alt som har vore
og samstundes er
i einskap
frå eit opphav
der lyden bar meininga
før ordet delte seg
og sidan aldri forlét oss

A Silent Wind

a wind goes through life
and breathes silent movements

it says there is a silence
open for you and for me

it says there is a fear
that won't make us afraid

it says there is a fate
and the fate is silence

Only Know

the song
the song of the sea
glides down the steep mountains
and across sky

in blue flight
like a shimmer
in towards where we are together
and where we never say anything

and only know

Irrevocably

a person is here
and then gone
in a wind
that vanishes
inwards
and meets the movements of the rock
and becomes meaning
in an always new union
of what is
and what isn't
in a silence
where wind becomes wind
where meaning becomes meaning
in lost movements
of all that has been
and at the same time is
in a union
from an origin
where the sound carried the meaning
before the word split
and since then never left

DREI GEDICHTE VON

RAINER MARIA RILKE

Rolf Wallin (*1957)

Tekst: Rainer Maria Rilke (1875–1926)

Liebes-Lied

Wie soll ich meine Seele halten, daß
sie nicht an deine rührt?
Wie soll ich sie
hinheben über dich zu andern Dingen?

Ach gerne möchte ich sie bei irgendwas
Verlorenem im Dunkel unterbringen
an einer fremden stillen Stelle, die
nicht weiterschwingt, wenn deine Tiefen
schwingen.

Doch alles, was uns anrührt,
dich und mich,
nimmt uns zusammen wie ein Bogenstrich,
der aus zwei Saiten eine Stimme zieht.

Auf welches Instrument sind wir gespannt?
Und welcher Geiger hat uns in der Hand?
O süßes Lied.

Buddha in der Glorie

Mitte aller Mitten,
Kern der Kerne,
Mandel, die sich einschließt und versüßt,
– dieses Alles bis an alle Sterne
ist dein Fruchtfleisch:
Sei begrüßt.

Sieh, du fühlst, wie nichts m
ehr an dir hängt;
Im Unendlichen ist deine Schale,
und dort steht der starke Saft und drängt.
Und von außen hilft ihm ein Gestrahle,

denn ganz oben werden deine Sonnen
voll und glühend umgedreht.
Doch in dir ist schon begonnen,
was die Sonnen übersteht.

THREE POEMS BY

RAINER MARIA RILKE

Rolf Wallin (*1957)

Text: Rainer Maria Rilke (1875–1926)

Love Song

How shall I comport my soul so
it does not touch upon your own?
How shall I
arch it over you to things beyond?

O, how I would love to couch
it in something
hidden in the darkness,
in some unknown, silent space that
reverberates not when your depths sound.

But all that touches us,
you and I,
draws us together like a taut bow
drawing a single voice from twin strings.

What is the instrument that we two span?
What violinist holds us in his hand?
O, sweet song.

Buddha in Glory

Centre of centres,
seed of seeds
Almond, self-enclosed and sweetening,
– All this to the furthest star
Is your fruit's flesh:
hail to thee.

Lo, you feel that nothing
cleaves to you;
Your shell reaches into infinite space
And there the concentrated juice pools
and presses.
From without the joyful radiance pours in,

For high aloft your swollen, incandescent suns
Wheel across the zenith.
But in you something has begun
That will outlast the suns.

Schlußstück

Der Tod ist groß.
Wir sind die Seinen
lachenden Munds.
Wenn wir uns mitten
im Leben meinen,
wagt er zu weinen
mitten in uns.

(All translations from Norwegian:

May-Brit Akerholt

All translations from German: Verboo)

End Piece

Death is vast.
We are his grinning maw.
When we feel we are
in the midst of life,
He weeps in our midst.

HEGE HØISETER

MEZZOSOPRAN

Hege er født og oppvokst i Bergen. Hun utdannet seg i England; først privat i London, så ved Royal Northern College of Music i Manchester, og ved Statens operahøgskole i Oslo.

Hun var i 14 år fast ansatt sangsolist ved Den Norske Opera & Ballett inntil hun ble pensjonert derfra i 2016. Hele veien har hun også sunget konserter, både kirkemusikk og orkesterkonserter, og hun har deltatt i mange kammermusikalske sammenhenger med musikk fra ulike epoker. Hege har jevnlig fra student-dagene vært involvert i norske urfremføringer på både store og små arenaer.

Blant hennes operaroller kan nevnes Cornelia (Händel/*Julius Cæsar*), Gunhild (Kverndokk/*Fjerde nattevakt*), Fionula (Kverndokk/*Jorden rundt*), Ottavia (Monteverdi/*Poppea*), Rebekka (Haugland/*Rebekka*), Jocaste (Stravinskij/*Oedipus Rex*), Kabanicha (Janacek/*Kátya Kabanová*), The Neighbour (Wallin/*Elysium*), Edith (Skouen/*Ballerina*), Erda, Fricka, 1.norne og Waltraute (Wagner/Ring-syklusen) og Grevinnen (Tsjaikovskij/*Spardame*). Hun har opp igjennom årene jobbet tett med regissører som Stefan Herheim, Peter Konwitschny, Willy Decker og Ole Anders Tandberg, og har sunget under dirigentpinnen til bl.a. John Fiore, Rinaldo Alessandrini, Alessandro De Marchi, Antonino Fogliani og Lothar Koenigs. Hun har sunget utallige roller og en god del konserter med Operaorkesteret, og hun har optrådt med Bergenfilharmonien, NOSO (Arctic Philharmonic), Oslo Sinfonietta, og f.eks. det italienske barokkensemblet Armoniosa. Hege har vært en hyppig gjest ved Casa dei Mezzo International Music Festival på Kreta, og hennes sang og rolletolkninger har vært kringkastet adskillige ganger på NRK Radio/TV og via EBU.

Etter at hun ble pensjonert fra Den Norske Opera & Ballett, har karrieren gått videre i to parallelle hovedspor; ett som består av opera-roller innenfor det modne mezzo-faget både i Norge og utenlands (bl.a. i hele Ring-syklusen ved Göteborgsoperaen), og ett kammermusikalsk utforskende spor som inkluderer CD-innspillinger og konserter, hjemme og rundt i Europa.

JOHN LIDAL **PIANO**

Ved sin allsidige erfaringsbakgrunn som akkompagnatør, kammermusiker og konsertpartner for en lang rekke ledende internasjonale kunstnere, inntar John Lidal en spesiell plass blant norske pianister. Lidal har sin utdanning fra Musikkonservatoriet i Trondheim, Norges musikkhøgskole, Guildhall School of Music & Drama, London og Manhattan School of Music (MSM), New York. Han var pianist og coach ved MSMs fakultet i perioden 2000–2011. John Lidal har coachet sentrale roller for produksjoner ved The Metropolitan Opera, Lyric Opera of Chicago, Teatro alla Scala, Royal Opera House Covent Garden, Staatsoper Berlin, Deutsche Oper Berlin, Opéra Bastille, Liceu, Glyndebourne, Den Norske Opera & Ballett, m.fl. Lidal er kunstnerisk leder for Lidal North International Opera Workshop, og gir jevnlig mesterklasser ved institusjoner som Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris, Staatsoper Unter den Linden, Berlin, og Manhattan School of Music, New York. Med sin brede erfaring som akkompagnatør i USA og Europa fortsetter John Lidal sitt samarbeid med ledende sangere fra verdens internasjonale operahus, samt med den nye generasjonen av særlig begavete sangere verden over, både i innspillinger, radiosendinger og konserter. John Lidal mottok Tom Wilhelmsens Stiftelses Operapris i 2018.

ANDJEI MAEVSKI **KLARINETT**

Andjei Maevski har siden 1999 vært soloklarinettist i Den Norske Opera & Ballett. Før han flyttet til Oslo, hadde han tilsvarende stilling i Philharmonie der Nationen i Tyskland. Andjei kommer fra en musikerfamilie. Som seksåring startet han å spille sitt første instrument, slagverk. Da han ble tolv år, begynte han å spille klarinett og gikk på

K. Baiseitova musikkskoleinternat i Alma-Ata. To år senere vant han sin første klarinettkonkurranse, og i de kommende årene ble han prisvinner i flere konkurranser både nasjonalt og internasjonalt. I en internasjonal klarinettkonkurranse i Moskva i 1992 vant han konkurransens *Grand Prix*. Dette førte ham til videre utdanning ved musikkakademiet i Darmstadt med prof. Heinz Hepp (tidl. soloklarinettist i Frankfurt Radio Orchester). Etter studier i Darmstadt fortsatte han sitt masterstudium, solistklasse i München, med prof. Ulf Rodenhäuser (tidl. soloklarinettist i Berliner Philharmoniker). I 2002 vant Andjei Rikskonserternes INTRO-klassisk, som resulterte i mange konserter som solist og kammermusiker både i Norge og utlandet. Ved siden av jobben i Operaorkestret er han i dag aktiv som kammermusiker, solist og gjestesoloklarinettist i andre orkestre. I tillegg til sitt aktive musikerliv gjennomfører han mesterklasser i inn- og utland.

FRODE AMUNDSEN **TUBA**

Frøde Amundsen er vokst opp i Masfjorden – en liten kommune nord for Bergen. Her fikk han tidlig kontakt med brassmiljøet i regionen hvor han blant annet spilte med Eikanger/Bjørsvik musikklag. I 1993 startet han ved Norges musikkhøgskole der han gikk ut av diplomstudiet i år 2000 med høyeste karakter. Samme år vant Amundsen, som første brassmusiker, Prinsesse Astrids musikkpris, noe som har ført til store solistoppgaver med blant annet Bergen Filharmoniske Orkester, Trondheim Symfoniorkester, Malmö Symfoniorkester og Norrlandsoperans Symfoniorkester. Frøde er en mye brukt pedagog, foreleser og veileder. Han underviser blant annet på Barrat Dues musikkinstitut. Han har jobbet ved flere av symfoniorkestrene i

Skandinavia, og er i dag solotubaist i Oslo Filharmoniske Orkester hvor han har vært ansatt siden 2006.

ODD HANNISDAL **FIOLIN**

Odd Hannisdals vide musikalske horisont strekker seg fra samtidsmusikk via sjangersprengende prosjekt til klassisk musikk, opera og tango. Som medlem av Cikada, Norges ledende ensemble for ny musikk, har han mottatt Nordisk råds musikkpris og Spellemannprisen. Med Cikada strykekvartett har han samarbeidet med ledende jazzmusikere på ECM. Han har en bakgrunn som freelancemusiker med base i blant annet Det Norske Kammerorkester. Spiller også i Tango for 3 og Electroqtango. Han har turnert i Nord- og Sør-Amerika, Australia, Japan og Europa og vært solist med blant annet Oslo-Filharmonien, Trondheim Symfoniorkester, Stavanger Symfoniorkester, Kringkastingsorkestret, Göteborg Symfoniorkester, BBC Symphony Orchestra og Die Deutsche Kammerphilharmonie, Bremen.

FRIDA FREDRIKKE **WAALER WÆRVÅGEN** **CELLO**

Frida Fredrikke Waaler Wærvågen er en norsk cellist med en lang og solid bakgrunn. Hun har vunnet priser og mottatt stipend både nasjonalt og internasjonalt: *Young Musician* i Tallinn, Antonio Janigro International Cello Competition i Porec, Arve Tellefsens musikkpris, RWE Dea musikkstipend, Järnåkerstipendiet og «Wesselprisen» fra Det Norske Selskab. Hun har gjort seg bemerket som solist med en rekke orkestre i inn- og utland, deriblant Oslo-Filharmonien, Kringkastingsorkestret,

Münchner Rundfunkorkester, Zürich Kammerorkester, Kaunas Philharmonic, Göteborg Symfoniorkester og Kongelige norske marines musikkorps. Etter fullført masterstudium ved Kungliga Musikhögskolan i Stockholm begynte Frida Fredrikke i jobb som solocellist i Kungliga Hovkapellet, Kungliga Operans Orkester i Stockholm. Nå er hun frilans cellist i Oslo, og er ettertraktet både som kammermusiker og vikar som gruppeleder i de norske orkestrene. Hun spiller på en Nicolas Lupot cello fra 1823, utlånt av Dextra Musica, Norge.

HEGE HØISÆTER
MEZZO-SOPRANO

Hege Høisæter was born and raised in Bergen. She studied in England, first privately in London, then at the Royal Northern College of Music in Manchester. She continued her studies at the National Academy of Opera in Oslo.

Hege was a regular soloist with the Norwegian National Opera and Ballet for 14 years until her retirement in 2016. All the while she has sung many concerts, both church and orchestral music, and has performed in numerous

chamber music settings with music from different periods. Since her student days she has regularly premiered Norwegian works in both large and small arenas.

Opera roles Hege has sung include Cornelia (Handel/*Julius Caesar*), Gunhild (Kverndokk/*Fourth Night Watch*), Fionula (Kverndokk/*Around the World in 80 Days*), Ottavia (Monteverdi/*Poppea*), Rebekka (Haugland/*Rebekka*), Jocaste (Stravinsky/*Oedipus Rex*), *Kabanicha* (Janacek/ *Káťa Kabanová*), *The Neighbour* (Wallin/*Elysium*), *Edith* (Skouen/*Ballerina*), *Erda*, *Fricka*, 1st *Norn* and *Waltraute* (Wagner/*Ring Cycle*), and *The Countess* (Tchaikovsky/*The Queen*

of Spades). Over the years she has worked closely with opera directors Stefan Herheim, Peter Konwitschny, Willy Decker and Ole Anders Tandberg, among others, and she has sung under the baton of such conductors as John Fiore, Rinaldo Alessandrini, Alessandro De Marchi, Antonino Fogliani and Lothar Koenigs. Hege has sung countless roles and innumerable concerts with the Opera Orchestra, and she has appeared with Bergen Philharmonic Orchestra, NOSO (Arctic Opera and Philharmonic Orchestra), Oslo Sinfonietta, and the Italian baroque ensemble Armoniosa. She has been a frequent guest at the Casa dei Mezzo International Music Festival

on the island of Crete, and her song and role interpretations have been broadcast numerous times on Norwegian Radio and TV (NRK) and via the European Broadcasting Union (EBU).

Following her retirement from the Norwegian National Opera and Ballet, Hege's career has continued on two parallel tracks: one consisting of opera roles within the mature mezzo range in Norway and abroad (including the entire Ring Cycle at the Gothenburg Opera); the other exploring chamber music settings that encompass recordings and concerts at home and around Europe.

JOHN LIDAL

PIANO

With his versatile background as accompanist, chamber musician and concert partner for a long list of leading international artists, John Lidal occupies a special place among Norwegian pianists. Lidal studied at the Trondheim Conservatory of Music, the Norwegian Academy of Music, Guildhall School of Music & Drama in London, and Manhattan School of Music (MSM) in New York, where he was a member of the faculty from 2000–2011. John Lidal has coached lead roles for productions at the Metropolitan Opera, the Lyric Opera of Chicago, Teatro alla Scala, Royal Opera House Covent Garden, Staatsoper Berlin, Deutsche Oper Berlin, Opéra Bastille, Liceu Opera Barcelona, Glyndeborne, the Norwegian National Opera & Ballet, among others. Lidal is artistic director for Lidal North International Opera Workshop and regularly offers master classes at such institutions as Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris, Staatsoper Unter den Linden in Berlin, and Manhattan School of Music in New York. With his broad experience as accompanist in the USA and Europe, John Lidal continues his collaboration on recordings and in radio broadcasts and concerts with singers from the world's leading opera houses, as well as with the new generation of superbly gifted singers worldwide. Lidal is the 2018 recipient of the Wilhelmsen Award, one of Norway's most prestigious accolades within the arts.

ANDJEI MAEVSKI

CLARINET

Andjei Maevski has been principal clarinet in the Norwegian National Opera Orchestra since 1999. Before moving to Oslo, he held the equivalent position in the Philharmonie der Nationen in Germany. Andjei was raised in a musical family and started learning

percussion at age six. At age twelve he began playing clarinet and attended the B. Baiseitova Music and Boarding School in Alma-Ata. Two years later, he won his first clarinet competition, and in the years that followed he won prizes in national and international competitions, including a *Grand Prix* in an international clarinet competition in Moscow in 1992. This led to further study in Darmstadt with Prof. Heinz Hepp (former principal clarinet in the Frankfurt Radio Symphony) and a Master's degree in solo clarinet in Munich with Prof. Ulf Rodenhäuser (former principal clarinet in the Berlin Philharmonic). In 2002 he won the INTRO-classical competition, the prestigious launch programme sponsored by Concerts Norway, leading to many concerts as soloist and chamber musician in Norway and abroad. Besides performing with the opera orchestra, Andjei Maevski is active as chamber musician, soloist, and guest principal clarinet in other orchestras, and he teaches master classes in Norway and abroad.

FRODE AMUNDSEN

TUBA

Frode Amundsen grew up in Masfjorden, a small municipality north of Bergen. There he came in contact with the brass band scene at an early age and played with the Eikanger/Bjørsvik Band. In 1993 he began studying at the Norwegian Academy of Music, graduating in 2000 with highest honours. The same year, Amundsen became the first brass musician to win the Princess Astrid International Music Competition, which led to soloist appearances with Bergen Philharmonic Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra, Malmö Symphony Orchestra and Norrlandoperans Symphony Orchestra. A much sought-after educator, lecturer and tutor, he teaches at the Barratt Due Institute of Music. Frode Amundsen has performed with a number of symphony orchestras in Scandinavia and is today

principal tuba in Oslo Philharmonic Orchestra, a position he has held since 2006.

ODD HANNISDAL

VIOLIN

Odd Hannisdal's far-reaching musical horizon extends from contemporary music via genre-busting projects to classical music, opera and tango. As a member of Cikada, Norway's leading ensemble for new music, he has been the recipient of the Nordic Council Music Prize and *Spellemannprisen*, Norway's Grammy. With Cikada String Quartet he has collaborated with high-profile jazz musicians on the ECM label. As freelance musician, Hannisdal performs with the Norwegian Chamber Orchestra, Tango for 3 and Electrogtango. He has toured in North and South America, Australia, Japan and Europe, and he has appeared as soloist with Oslo Philharmonic Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra, the Norwegian Radio Orchestra, Gothenburg Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, and Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, among others.

FRIDA FREDRIKKE

WAALER WÆRVÅGEN

CELLO

Frida Fredrikke Waaler Wærvågen is a Norwegian cellist with a long and impressive list of accomplishments. Prizes and scholarships she has won, both nationally and internationally, include: International Competition Young Musician in Tallin, Estonia; the Antonio Janigro International Cello Competition in Porec, Croatia; Arve Tellefsen's Music Award; RWE Dea Music Scholarship; the Järnåker stipend; and the Wessel Prize awarded by the Norwegian Society. She has made her mark as a soloist

with orchestras at home and abroad, including Oslo Philharmonic Orchestra, the Norwegian Radio Orchestra, the Munich Radio Orchestra, the Zurich Chamber Orchestra, Kaunas City Symphony Orchestra, Gothenburg Symphony Orchestra, and the Royal Norwegian Navy Band. Upon completion of her Master's degree at the Royal College of Music in Stockholm, Frida Fredrikke began as solo cellist with the Royal Swedish Opera Orchestra in Stockholm. She is now a freelance cellist based in Oslo and is in frequent demand as chamber musician and substitute principal cello with Norwegian orchestras. She plays a Nicolas Lupot cello from 1823, kindly lent to her by Dextra Musica.

- 01) **HÄLFTE DES LEBENS** / 05:12
 Gisle Kverndokk (*1967)
 Text: Friedrich Hölderlin (1770–1843)
- ENGEL OG STJERNE**
 Kjell Mørk Karlsen (*1947)
 Text: Jon Fosse (*1959)
- 02) I. Dette eine / 02:36
 03) II. Kvarandre / 01:39
 04) III. Jamne bølger / 01:51
 05) IV. Engel og stjerne / 01:57
 06) V. Ingenting / 03:08
- 07) **ESSAY-ORD (Breather I)** / 02:16
 Synne Skouen (*1950)
 Text: Erling Indreeide (*1945)
- TRIPTYCH**
 Thomas Sleeper (*1956)
 Text: Rainer Maria Rilke (1875–1926)
- 08) I. Before the Passion / 02:17
 09) II. Crucifixus / 01:58
 10) III. Pietà / 02:09
- 11) **MEMENTO MALIN** / 03:06
 Synne Skouen (*1950)
 Text: Oda Radoor / Arne Skouen
- TRØYTT HJARTE**
 Carl Gustav Sparre Olsen (1903–84)
 Text: Jan-Magnus Bruheim (1914–88)
- 12) I. Ver still mi sjel / 02:09
 13) II. Trøyt hjarte / 01:53
 14) III. Da du var ung / 02:28
- 15) **DET BITTELILLE LYSET (Breather II)** / 01:17
 Synne Skouen (*1950)
 Text: Gro Dahle (*1962)
- TÅKESANGER**
 Synne Skouen (*1950)
 Text: Beethoven's *Heiligenstadt Testament* / Non-sense
- 16) I. Sang 1 / 01:04
 17) II. Sang 2 / 01:18
 18) III. Elfs parole / 00:38
 19) IV. Sang 3 / 00:23
 20) V. Sang 4 / 01:09
 21) VI. Call Notes / 01:25
- EIN STILLE VIND**
 Kjell Mørk Karlsen (*1947)
 Text: Jon Fosse (*1959)
- 22) I. Svevnens kjærleik / 02:12
 23) II. Har vore / 02:53
 24) III. Ein stille vind / 02:39
 25) IV. Berre veit / 01:47
 26) V. Uboteleg / 05:28
- 27) **ORDLØS (Breather III)** / 00:53
 Synne Skouen (*1950)
- DREI GEDICHTE VON RAINER MARIA RILKE**
 Rolf Wallin (*1957)
 Text: Rainer Maria Rilke (1875–1926)
- 28) I. Liebes-Lied / 03:23
 29) II. Buddha in der Glorie / 04:18
 30) III. Schlußstück / 02:30

RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH, OSLO,
 20-21 NOVEMBER 2017, 8 MARCH 2018 &
 20 APRIL 2018

PRODUCER: VEGARD LANDAAS
 BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN
 EDITING: VEGARD LANDAAS
 MASTERING: THOMAS WOLDEN
 PIANO TECHNICIAN: ERIC SCHANDALL
 BOOKLET NOTES: HEGE HØISÆTER /
 SYNNE SKOUE
 ENGLISH TRANSLATION (BOOKLET NOTES):
 JIM SKURDALL
 ENGLISH TRANSLATION (SONGS):
 MAY-BRIT AKERHOLT (BRUHEIM AND
 FOSSE POEMS, BEETHOVEN, DAHLE,

INDREEIDE AND RADOOR TEXTS)
VERBOO (HÖLDERLIN AND RILKE POEMS)
 BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG
 ALL PHOTOS: ANNA-JULIA GRANBERG /
BLUNDERBUSS
 COVER DESIGN: ANNA-JULIA GRANBERG /
BLUNDERBUSS
 THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE
 WITH SUPPORT FROM:
 ARTS COUNCIL NORWAY
 FUND FOR PERFORMING ARTISTS
 NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS

LAWO CLASSICS
 LWCI175 © 2019 LAWØ © 2019
 LAWØ CLASSICS www.lawo.no

**I wish to thank everyone who has contributed
 and lent support to the completion of this
 CD project:**

Fund for Performing Artists, Norwegian Society
 of Composers, Norwegian Society of Soloists,
 Arts Council Norway.

Family, colleagues and friends.

John Lidal, who in addition to accompanying
 me on the piano has been invaluable in recent
 years in my development as a singer.

All others who in individual ways have
 contributed to my development as a singer,
 musician and person.

The musicians.

LAWØ Classics.

And, last but not least:
 the authors and composers!

— Hege Høisæter